

ПАЯКЪТЪ И ПЕПЕРУДАТА.

еднѣжъ паяка се намираше на голѣма работа: скокне тукъ, скокне тамъ, една нижка вѣрже за нѣкое листо, друга за нѣкой цвѣтъ, съ третя нижка ги уплете; той не ще да почине, догдѣто си не уплете паяджината; защото дѣцата му сж гладни и той трѣбва да улови нѣщо за да ги нахрани.

Паякѣтъ слѣдѣ като свѣрши мрѣжата си, скри ся задъ едно листо и гледаше упулено съ (осемъ) очитѣ си, кое глупаво насекомо ще се приближи до него. Единъ баща се разхождалъ съ дѣщеря си изъ градината, като приближили до тамъ спрѣли се да гледатъ паяка.

О, тате, чакай да видимъ паяка ще ли може да улови нѣщо! каза момиченцето на баща си. Въ това врѣме една бѣла като снѣгъ пеперуда подхвѣркваше отъ цвѣте на цвѣте и се приближаваше до паяджината на лукавий паякъ. Тя се не боеше отъ нѣкоя опасностъ и не мислѣше, че има скритъ неприятель, безъ страхъ идѣше все по близу до паяковата примка. Отъ другата страна на паяджината имаше едно хубаво цвѣте и пеперудата отиде къмъ него, като ся надѣваше да има сладъкъ медъ, безъ да знае горката, че помежду нежъ и медѣтъ лежеше страшенъ за нежъ гробъ.

Охъ, горката! крилцата ѝ се заплетоха въ примката, а скритий паякъ изведнѣжъ се спуствна върху нежъ. Злочестата пеперуда колкото по-вече се мѣчеше да се избави толкова по-вече се заплиташе; отъ друга страна пѣкъ, неприятельтъ ѝ почнѣ, да увива ситна мрѣжица около нежъ, тѣй щото тя вече се отчая отъ живота си и чакаше смъртъта си.

Момичето гледаше вичко това съ голѣмо любопитство и най-сетне се обѣрнѣ къмъ баща си съ нажаленъ гласъ: Тате, избави ѣж, избави тази бѣдна пеперуда;